

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1823/2019
21.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Иштван Нађ и Божидар Николић, адвокати из ..., против туженог ПТК „Панонија“ АД, чији је пуномоћник Анђелка Шакић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 665/18 од 05.11.2018. године, у седници од 21.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 665/18 од 05.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 665/18 од 05.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи П1. 179/2017-104 од 05.12.2017. године, која је исправљена решењем тог суда под истим бројем од 10.08.2018. године, тужени је обавезан да тужили исплати разлику зараде за период од 01.09.2011. године до 31.08.2013. године, укупно 610.160,34 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, да јој за исти период исплати накнаду трошкова за исхрану у току рада, укупно 25.099,79 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе наведене изреком од доспелости до исплате и да за тужилу на досуђене износе уплати доприносе здравственог, пензијског и инвалидског осигурања и осигурања за случај незапослености надлежним фондовима. Тужени је обавезан да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 270.336,00 динара са затезном каматом од доспелости одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 665/18 од 05.11.2018. године преиначена је првостепена одлука у делу који се односи на парничне трошкове тако што је одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 216.336,00 динара до износа досуђеног првостепеном пресудом. У преосталом делу жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 87/18). У ревизији се указује на погрешну примену одговарајућих одредаба закона о раду, али се не указује на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије у смислу члана 404. ЗПП. Због битних повреда поступка посебна ревизија се не може поднети, а другостепено решење на које се ревизијом указује не представља пример различите судске праксе, јер се ради о решењу донетом у овом парничном поступку којим је ранија првостепена пресуда укинута. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 23.09.2014. године, а побијани део правноснажне пресуде износи укупно 639.260,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима када вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази ревизијски цензус из наведене одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић